

- Vultur dat Tytio vivere dente pio.
 Ixionisque rota, montis de vertice mota,
 30 Carmen ut audierat, volvi destiterat.
 Tuque, propinquarum male quem fuga fallit aquarum,
 Tantale, si speres, flumina non peteres.
 Sisiphus auscultat modo nec sua saxa volutat,
 Sed stupet, Orphei quid lyra dicat ei.
 35 Ergo per umbriferos saltus Rodopeius heros
 Carminibus Stigiam non pavet ire viam.
 Ergo per horrentes populos umbrasque silentes
 Carminibus vadit regnaque mortis adit.
 Per loca concessum tenuit duce carmine gressum,
 40 In quibus est fletus, nox, labor atque metus.
 Non pavet obscuras facies turpesque figuras,
 Sed magis arridet, cum fera monstra videt:
 Intuitus mutant torvos, blandeque salutant;
 Dat rota Tartarei signa favoris ei.
 45 Nullus eum terret, sed ei, ne devius erret,
 Significant pariter, qua teneatur iter.
 Undique funduntur et ad Orphea quoque feruntur:
 Utque Plutona deum, sic comitantur eum;
 Nam dum concineret, cava dum loca voce repletet,
 50 Quemlibet a propriis traxerat officiis:
 Milia iunguntur modulataque verba sequuntur,
 Nec strepitu vocum praepediere iocum;
 Sed, nostro more, psallentis vatis ab ore
 Quisquis ibi stabat, murmura nulla dabat;
 55 Nec Iovis ante thorum tantus magis ordo deorum
 Suscipit aetherei seria verba dei.
 Sic infernorum tenet Orpheus ora deorum,
 Sic rabiem demit, sic fera corda premit:
 Eurydicen tutus per inania regna secutus,
 60 Terra quibus finit, stagna Karonis init.
 Carminibus sociis transnavit stagna Karonis
 Imperioque dei redditur uxorei.

XIII.

Versus de duobus languentibus.

Roma duos habuit; res est, non fabula vana,
 Auctores perhibent et pagina Quintiliana.
 Fugerat non geminos labor unus percutiendi,
 Sic fuerant similes forma specieque videndi.

29: Yxionisque. 48: conmitantur. 49: voce loca. 55: anto.
 59: Euriden.
 XIII. fol. 15 r. col. II. Eine Hs. dieses Gedichtes weist Pertz, Archiv
 VIII, p. 410 nach. Tit.: languentib;